

hvilke Betingelser jeg troer det kan føres igjennem. Naturligviis er her fremfor Alt Lovforslagets eget Indhold af afgjørende Betydning, men jeg har allerede antydet, at jeg ikke ønskede idag at gaae nærmere ind paa dette. Saameget vide vi Alle, at det er forberedt med megen Omhu og megen Dydighed; jeg tør sige det saameget mere usforbeholdent, som jeg — hvad jeg ønsker at fremhæve, forat Thinget ikke skal troe, at jeg roser et Arbeide, hvori jeg selv har haft en væsentlig Deel — ganske vist i nogle Aar har været Medlem af den første i denne Anledning nedsatte Commission, men tidlig traadte ud af den. Jeg anser det for et meget dygtigt Arbeide, og spørges der nu om, hvorledes et saadant Arbeide efter mit Begreb skal behandles, da vil jeg minde om, at vi jo have seet Lovforslag blive fremlagte fra Regjeringens Side, som under deres Gang her i Rigsdagen ere blevne aldeles forvandlede og omdannede; det er ikke nogen ganske sjelden Skjæbne for et Lovforslag paa Rigsdagen. Jeg tilstaaer, at jeg undertiden har fundet, at det har været drevet noget for vidt, men jeg erkjender, at der er mange Lovforslag, ved hvilke det lader sig gjøre. Efter min Mening er det foreliggende Lovforslag af en anden Character. Jeg mener ikke dermed, at det ikke skulde kunne stilles Endringsforslag dertil, eller at det ikke skulde kunne undergaae denne eller hiin Forandring, men ganske vist maa der ved et saadant Forslag til Forandring i langt højere Grad end ellers lægges Værke til, som det er et Forslag, der kan passe ind i hele denne Bygning, der her er forelagt os. Vi maae undersøge, om hele dette Arbeide er et saadant, som efter det Udvælgs Mening, der vil blive nedfat, og senere efter Thingets og hele Rigsdagens Mening, egner sig til Antagelse eller ikke. Jeg troer, at Spørgsmaalet vil være det, om man i det Hele billiger dette Arbeide eller ikke, og hvis man ikke i det Hele troer at kunne billige det, anser jeg det frugtesløst, om Nogen vilde forsøge paa at omarbeide det til en Form, hvori det kunde vinde Bifald. Der er i saa Tilfælde efter min Formening ikke Andet at gjøre end at forkaste det. Det var dette Hovedsynspunkt, som jeg troede fra første Færd af at burde fremhæve baade for Sagens

egen Skyld og for de Mænds Skyld, som Thinget maatte overgive det Hver, at tage denne Sag under Overveielse. Der maa ikke ventes af et saadant Udvalg, at det i den korte Tid — selv om den bliver forholdsviis lang, er det dog en kort Tid i Forhold til Arbeidets Omfang og Bestaafenhed — som det har til sin Raadighed, skulde kunne udrette væsentligt Andet end at gjøre sig og senere Thinget Rede for dette Forslags Indhold og Character, dets Fortrin og Mangler, stille enkelte Endringsforslag og derpaa henstille, om Thinget vil antage det — jeg holder ikke af at sige en bloc, thi det fremkalder let Misforstaaelser — men i det Væsentlige, som det foreligger, eller ikke. Det troer jeg er Opgaven, og jeg anstaae det for rigtigt at fremhæve det strag ved Forhandlingernes Begyndelse.

B. Christensen: Selv om jeg var mere forberedt paa at gaae ind paa det foreliggende omfangsrige Arbeide, end jeg er, eller, efter den korte Tid, det har foreligget, har kunnet være, vilde jeg dog ligesom den ærede foregaaende Taler afholde mig fra at gaae ind paa en Kritik eller endog blot paa en Fremsettelse af min Opsattelse af det foregaaende Udkast. Naar jeg derfor har reist mig, da ingen Anden syntes at ville tage Ordet, har det hovedsageligen kun været for at udtale min Anerkjendelse af det Foredrag, vi nyligen have hørt, med hvilket jeg i det Væsentligste samstemmer; og for i Forbindelse dermed at henstille til de ærede Medlemmers Overveielse og Afgjørelse, om et Arbeide som dette ikke hensigtsmæssigt fremmes paa den Maade, at første Behandling udsættes, indtil et af Thinget nedfat Udvalg har fremlagt sin Veiledning til at vurdere det. Jeg troer, at et saadant Udvælgs Nedsættelse paa dette Trin af Sagen vil bidrage baade til at forkorte Forhandlingerne og til, hvad der ved en Sag som denne er af stor practisk Betydning, at fjerne og afgjøre Tvivl og Betænkeligheder, der mig bekjendt, endogsaa i dette Dieblid i mange Retninger ere tilstede hos mange Medlemmer. Jeg vil derfor tillade mig allerede nu at gjøre det Forslag, at første Behandling standses, at Sagen derpaa over-